

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE
ANTWERPEN**

TWEEDE KAMER

Sententie dd. 27.06.2013

Inzake **TAA/Sto/0116/2012**

Meester **X**
Advocaat bij de balie van ...
Kantoorhoudend te ...

I . DE PROCEDURE

De voorzitter van de tuchtraad heeft Mr. X bij aangetekend schrijven van 10.12.2012 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, kamer 2, op de zitting van donderdag 31.01.2013 te 14 uur.

De zaak werd verdaagd naar de zitting van 28.03.2013, waarop ze behandeld werd. De tuchtraad heeft de zaak behandeld met gesloten deuren. Mr. X werd vertegenwoordigd door zijn raadsman mr. Y.
Stafhouder Q van de balie te ... werd gehoord in zijn verslag.

Op 25.04.2013 sprak de tuchtraad een tussensententie uit, waarbij een heropening der debatten werd bevolen om de stafhouder en mr. X toe te laten te antwoorden op een aantal vragen, bijkomende stukken over te leggen en standpunt in te nemen over een mogelijke herkwalificatie.

De zaak werd opnieuw behandeld met gesloten deuren op de zitting van 30.05.2013. Stafhouder Q werd gehoord in zijn bijkomende toelichting en verslag.
Mr. Y vertegenwoordigde mr. X en werd gehoord in zijn bijkomende toelichting en pleidooi.
De zaak werd opnieuw in beraad genomen.

De uitspraak gebeurt met gesloten deuren.

II. TENLASTELEGGINGEN

1. Mr. X werd opgeroepen om zijn verdediging waar te nemen en om uitspraak te horen doen over de volgende feiten die hem ten laste worden gelegd :

*Inbreuk op art. 455 Ger. W. door zich inzake P een vergoeding van €1.800 te hebben laten betalen in een BJB-dossier volledige kosteloosheid (BJB TON-2011-0000922-YPC)
M.b.t. deze feiten en tuchtrechtelijke kwalificatie wordt tevens uitdrukkelijk verwezen naar art. 456 Ger. W.*

2. Standpunt mr. X

Het standpunt van mr. X ten aanzien van de tenlastelegging kan samengevat worden als volgt:

Hij werd geraadpleegd door de genaamde P, die hij op 12.02.2011 bezocht in Leuven-Centraal. Als gedetineerde bestond in hoofde van de heer P het vermoeden van onvermogen zodat hij bij gelegenheid van de consultatie een aanvraag ondertekende om kosteloze tweedelijnsbijstand te bekomen.

Op 17.02.2011 werd de aanvraag goedgekeurd voor 5,5 punten en werd het BJB-dossier afgesloten.

Vervolgens, op niet nader bepaalde datum, consulteerde de heer P Mr. X in verband met twee andere dossiers, die niets te maken hadden met de zaak voorwerp van het BJB-dossier, nl. een erfeniskwestie en een herzieningsprocedure. Daarvoor werd geen kosteloze tweedelijnsbijstand aangevraagd omdat Mr. X te weten gekomen was dat de cliënt solvabel was.

Mr. X ontving via een zekere mevrouw S voor deze zaken een provisie van in totaal 1.800 €

Mr. X is van oordeel geen inbreuk te hebben gepleegd op de wettelijke, reglementaire en deontologische voorschriften. Hij handhaaft dit standpunt in zijn nota, neergelegd door zijn raadsman op de zitting van 30.05.2013.

3. Beoordeling.

3.1.

Mr. X houdt staande dat hij op 12.02.2011 niet wist dat Dhr. P voldoende vermogend was en dus niet in aanmerking kwam voor kosteloze tweedelijnsbijstand. Hij houdt voor dat hij pas na afsluiting van het BJB dossier te weten kwam dat dit anders was. Hij blijft volhouden dat hij nooit zelf om provisies heeft gevraagd en dat deze ongevraagd betaald werden door dhr. P via mevr. S (zie o.m. laatste nota, neergelegd ter zitting van 30.05.2013).

3.2.

De Tuchtraad is van oordeel dat de uitleg van Mr. X ongeloofwaardig is en leidt dit af uit volgende gegevens van het dossier :

- op 12.02.2011 ontmoet Mr. X dhr. P voor het eerst in de gevangenis en vraagt hij pro deo aan.
- op 17.02.2011 sluit Mr. X het pro deo dossier af.
- op 01.03.2011 geeft dhr. P opdracht tot betaling van een provisie van 1500 euro aan mevr. S (stuk 13 bijlagen)

- op 17.03.2011 geeft hij opdracht tot betaling van een provisie van 300 euro.
- op 15.03.2011 schrijft Mr. X aan Dhr. P :

“Uw brieven genoten mijn aandacht.

Aan Mr. A vroeg ik het dossier op.

Evenwel, zegt mevr. S mij geen gelden te hebben ontvangen.

Ik zal in de loop van volgende week u komen opzoeken” (stuk 13 – bijlage)

Uit de brief van 15.03.2011 blijkt dat Mr. X een betaling verwachtte. De brieven van dhr. P, waarnaar hij verwijst, worden niet overgelegd.

De betalingen gebeurden via mevr. S, een vriendin van zekere F, een medegegetineerde van dhr. P (zie brief mr. X dd. 09.03.2012 –stuk 19), voor wie mr. X optrad als raadsman in zijn assisenproces (zie nota, neergelegd op 30.05.2013).

In zijn brief aan mr. M dd. 30.12.2011 schrijft mr. X in verband met de betalingen waarvan terugbetaling werd gevraagd:

“Er staan diverse onwaarheden in uw brief m.b.t. een betaling van €1.800 en dan nog een betaling op mijn verzoek (!?!?) aan mevr. S (hoe kende dhr. P haar, hoe kwam hij aan haar gegevens...). Deze dame is/was bevriend met een medegegetineerde die een straf uitzat voor moord.”

Met schrijven dd. 09.01.2012 richt mr. M dan logischerwijze een ingebrekestelling tot terugbetaling aan mevr. S met volgende motivering (bijlage stuk 16):

”Volgens mijn cliënt waren deze betalingen bestemd voor mr. X. Mr. X stelt nu dat deze betalingen niet voor hem waren, laat staan dat hij deze bedragen ontvangen zou hebben. Hieruit volgt dat mijn cliënt onverschuldigde betalingen aan u heeft verricht.”

Hierop meldt mr. X zich als raadsman van mevr. S met brief dd. 20.01.2012 aan mr. M, waarin hij stelt (bijlage stuk 17):

“Ik herhaal dat ik officieel bevestig van mevr. S in opdracht van P. €1.800 te hebben ontvangen maar zeker niet op mijn verzoek!!!”

Mr. X heeft geen aannemelijk antwoord op de vraag, gesteld in de tussensententie dd. 25.04.2013: Hoe is te verklaren dat de heer P de betalingen verrichtte via mevr. S zonder dat hem hierom gevraagd zou zijn en waarom ontkent mr. X om de betalingen gevraagd te hebben, nu er, aangenomen dat zijn relaas met de waarheid strookt, geen redenen waren die zich verzetten tegen het vragen van provisie?

De tuchtraad sluit uit dat de betalingen ongevraagd gebeurden. Hoe zou de cliënt trouwens het bedrag van de provisie bepalen ? En waarom zou hij nauwelijks 2 weken na de eerste betaling van 1.500 euro een tweede betaling van 300 euro doen als er geen bepaald bedrag was gevraagd ?

Het gemeenschappelijk element dat mevr. S verbindt met dhr. P is mr. X zelf. Hij was de raadsman van F en van P. Anders valt ook niet te verklaren dat dhr. P 1.800 euro aan haar overmaakte. Uit de brieven van dhr. P blijkt dat hij van minstens gemiddelde intelligentie was. De tuchtraad gelooft niet dat dhr. P een bedrag van 1.800 euro zou overmaken aan een

hem onbekende dame, de/een (?) vriendin van een medegegetineerde als hij niet in die zin geïnstrueerd werd door mr. X voor wie de gelden bestemd waren.

De tuchtraad besluit hieruit dat mr. X de betalingen gevraagd heeft.

De schriftelijke verklaring van mevr. S dd. 05.03.2012, waarnaar mr. X verwijst, spreekt dit overigens niet tegen. Zij stelt immers enkel: *“Ik wil er de nadruk opleggen dat die mannen nooit hebben gezegd dat u enige betaling op die manier zou hebben gevraagd.”*

Blijft de vraag wanneer de betaling gevraagd werd.

Als mr. X de provisie zou gevraagd hebben na de afsluiting van het pro deo dossier, d.w.z. na 17.02.2011, zoals hij voorhoudt, is het onbegrijpelijk waarom hij later eerst ontkent betaling ontvangen te hebben, om nadien als de betalingen bewezen worden te gaan voorhouden dat ze ongevraagd gebeurden.

De tuchtraad herhaalt: als de betalingen gevraagd werden na afsluiting van het pro deo dossier, zoals mr. X volhoudt, had hij ze bij de eerste vraag om uitleg perfect kunnen erkennen en duiden, open en transparant, zonder rond de pot te draaien en zich in bochten te wringen.

Deze reactie van mr. X is maar op één manier te verklaren en inpasbaar in de feiten: de betaling werd gevraagd tijdens de eerste consultatie dd. 12.02.2011 en mr. X wist toen al dat dhr. P hem kon en wilde betalen en dus niet gerechtigd was op kosteloze tweedelijnsbijstand.

Daarom ook benadrukt mr. X in zijn brief aan de stafhouder dd. 09.03.2012 :

“Achteraf (dus een hele tijd na 12.02) stelt deze man gelden te hebben overgemaakt aan een vriendin (Mevr. S) van een medegegetineerde (Dhr. F).”

De opdracht voor de eerste betaling werd gegeven op 01.03.2011 en dus zeker niet *“een hele tijd na 12.02”*.

Als de betaling gevraagd was na 17.02.2011, datum van afsluiting van het pro deo dossier, zou mr. X dit gewoon hebben kunnen melden, zonder een periode van 16 dagen *“een hele tijd”* te noemen.

De tuchtraad acht bewezen dat mr. X parallelle betaling heeft gevraagd aan een cliënt voor wie hij een aanvraag voor kosteloze tweedelijnsbijstand heeft ingediend en dus plichtig is aan het hem ten laste gelegde feit.

3.3. Strafmaat.

De tuchtraad tilt zwaar aan de gepleegde inbreuk, die het vertrouwen in de advocatuur en haar imago ernstig schaadt en het systeem van de kosteloze rechtsbijstand ondermijnt.

De houding die aangenomen wordt naar aanleiding van de klacht van de cliënt en diens nieuwe raadsman en de tussenkomst van de stafhouder, evenals voor de tuchtraad, getuigt

bovendien van een volgehouden onwil om waarheidsgetrouw en rechtschapen te zijn en van een totaal gebrek aan schuldinzicht.

De wijze waarop gevolg gegeven werd aan het verzoek van de tuchtraad om een overzicht van zijn prestaties en zijn eindstaten in de zogenaamd betalende dossiers over te leggen is ter zake illustratief.

Mr. X legt twee niet gedateerde ereloonstaten voor die respectievelijk uitkomen op een bedrag van 1.561,33 euro en 347,- euro, zijnde telkens iets meer dan de gevraagde en betaalde provisies. Daarin worden verplaatsingskosten aangerekend aan 0,65 euro, een eenheidsprijs die in 2011 zeker nog niet gangbaar was.

De staten sluiten dus op bedragen die nagenoeg volledig overeenstemmen met de ongevraagd betaalde provisies, die door de cliënt helemaal zelf begroot werden.

De tuchtraad is van oordeel dat een strenge beteugeling zich opdringt en legt mr. X een schorsing op van 15 dagen. Gelet op het straffeloos verleden van mr. X wordt hem een uitstel van tenuitvoerlegging verleend gedurende een termijn van drie jaar met als voorwaarde dat hij in deze termijn geen nieuwe tuchtsanctie zal oplopen.

**OM DEZE REDENEN
DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED VAN
HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN,**

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg op tegenspraak;

De tussensententie dd. 25.04.2013 verder uitwerkend

Verklaart mr. X plichtig aan het hem ten laste gelegde feit en legt hem een schorsing op van 15 dagen.

Zegt voor recht dat voor deze sanctie een uitstel van tenuitvoerlegging wordt verleend gedurende een termijn van drie jaar met als voorwaarde dat in deze termijn geen nieuwe tuchtsanctie zal worden opgelopen.

Houdt de uitspraak over de kosten aan.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Stafhouder Luc Savelkoul, advocaat balie Hasselt, voorzitter

De assessoren :

Mr. Luc Vanderputte, advocaat balie Tongeren

Mr. Marc Witters, advocaat balie Hasselt
Mr. Jan Dyck, advocaat balie Antwerpen
Mr. Dirk Loos, advocaat balie Antwerpen

Was aanwezig bij de behandeling:
de secretaris, Mr. Mieke De Troetsel, advocaat balie Antwerpen

Waren aanwezig bij de uitspraak :
Stafhouder Luc Savelkoul, Voorzitter
De secretaris Mr. Mieke De Troetsel

Aldus gewezen en uitgesproken te Antwerpen op 27 juni 2013.

Mr. L. Savelkoul
Voorzitter

Mr. M. De Troetsel
Secretaris

Mr. L. Vanderputte
Assessor

Mr. M. Witters
Assessor

Mr. J. Dyck
Assessor

Mr. D. Loos
Assessor